

'Man kan aldrig gardere sig fuldkommen mod korrruption'

Skrevet af: Casper Ulsøe

Oprettet 21/06/2010 - 20:25

Selv om de danske adoptionsbureauer har meget strenge krav til procedurer og aftagerne af adoptivbørn, kan man ikke forhindre en sag som den indiske

»Man skal ikke ramme de forkerte, som i dette tilfælde er børnene og de kommende adoptivforældre. Men i sagen her handler det jo dybest set om, at der er nogle der svindler de indiske myndigheder. Og det kan vi aldrig gardere os helt imod. Vi kan være meget sikre på, at det ikke sker, men det kan jo ske. Det kan jo ske overalt, også i Danmark,« siger Anders Christensen, der er bestyrelsesformand for AC Børnehjælp. Det er et af de to danske firmaer, der formidler kontakten mellem kommende adoptivforældre i Danmark og indiske børn fra børnehjem.

Han forstår godt, hvorfor Dansk Folkeparti og andre partier gerne vil bekæmpe snyd i adoptionspapirerne fra indiske børnehjem.

»Men det virker lidt som en hurtig løsning fra politikerne, hvor der bare skal ske noget hurtigt. Og der rammer man de forkerte, synes jeg,« siger bestyrelsesformanden.

Han mener ikke, at et fuldt stop er den rette løsning, og foreslår i stedet nogle fælles regler for vestlige adoptionsbureauer.

»I øjeblikket er der en enorm stor efterspørgsel på de adoptionsbørn. Men det stresser jo vilkårene for adoptionsreglerne. Det har vi sagt tidligere, og gør det gerne igen. Det vi appellerer til, er hjælp fra myndighederne. Vi skal have et bredere europæisk samarbejde. Så længe Frankrig, Italien og Spanien render rundt og gør, hvad der passer dem, så er det svært for os andre overhovedet at være der. Det er ikke alle adoptionskravene fra bl.a. indiske børnehjem, som vi hverken kan eller vil efterleve,« siger bestyrelsesformanden.

Antallet af børn fra Indien er i dag så få, at kun et fåtal af danske forældre adopterer et indisk barn.

Få partnere at samarbejde med

»Vores krav og standarder til adoptioner er så høje, at det formindsker antallet af mulige samarbejdspartnere. Men også hvilke børnehjem, der vil arbejde med os. Indien er blevet meget lille for Skandinavien, som ellers tidligere tog mange adoptivbørn derfra. Simpelthen fordi vi ikke har den store lyst til at være der. Vi er meget omhyggelige med at vælge samarbejdspartnere. Når man er meget omhyggelig med samarbejdspartnere, er der pludselig ikke så mange tilbage. Men det har vi det fint med. Der er jo nogle krav, man skal efterleve med betaling, og hvordan der eksempelvis skal betales. De krav efterlever vi selvfølgelig, men der er nogle, der ikke gider samarbejde med os. Og nogle, vi ikke gider samarbejde med,« siger Anders Christensen.

»Det tynder ud i vores kontaktmuligheder til Indien. Men så længe vi bare har et godt og tillidsfuldt forhold til dem, vi arbejder sammen med, er vi glade. Det bliver dyrere for os og for forældrene, men

det er der ikke noget at gøre ved. Der findes gode mennesker i Indien, som vi forsøger at samarbejde med. Så findes der dårlige mennesker; dem forsøger vi at undgå.«

Kilde: <http://www.information.dk/237089>